

РЕШЕНИЕ

№ 1788

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11398** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на "Имаджине" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица][жилищен адрес] представлявано от управителя П. Р. Т., чрез пълномощник – адв. Г. Б. от АК - П., против Решение № 4397 от 17.11.2022 г. на СРС по АНД № 17735/2021 г., с което е потвърден като законосъобразен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение (ЕФ), установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, серия Г, № 0036293, на СДВР, с който на "Имаджине" ЕООД, за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) и на основание чл. 638, ал. 4 вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ, е наложено административно наказание "Имуществена санкция" в размер на 2000 лева.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че в атакуваното решение са игнорирани допуснатите при издаването на електронния фиш съществени процесуални нарушения. Счита, че ЕФ не отговаря на изискванията на закона, понеже липсвали обективни признаци от вмененото нарушение, тъй като не било посочено, че същото е установено при управление на МПС; липсвали доказателства за спазването

на изискванията за употреба на автоматизирано техническо средство или система. Моли съда да постанови решение, с което отмени решението на Софийски районен съд, както и електронния фиш. Претендира разноски за адвокатски хонорар.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

В съдебно заседание ответникът по касацията – СДВР, редовно призован, не изпраща представител. В депозирани по делото писмени бележки, чрез процесуален представител – гл. юрисконсулт М. Д., оспорва основателността на жалбата. Претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави и възражение за прекомерност на разноските на оспорващата страна, в случай че претендираното адвокатско възнаграждение е над минималния размер, съобразно Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като съобрази изложените в жалбата касационни основания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на оспорваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаряща на изискванията на чл. 212 и чл. 213 от АПК, е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Софийски районен съд е приел за установена фактическата обстановка, изложена в електронния фиш, че на 03.08.2021 г. в 17, 57 часа в [населено място], [улица] до бл.122 /мост Захарна фабрика/, с посока на движение от бул. К. В. към бул. Др. П. Д., при ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място, било установено движение на товарен автомобил "Ф. Ф.", с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на юридическо лице, регистрирано в Република България и неспряно от движение, за което не е сключена застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Нарушението било установено с АТСС ARH CAM S1. След обработване на данните от техническото устройство, служителите на СДВР установили, че автомобилът е собственост на "Имаджине" ЕООД – [населено място].

По въззивното дело са представени писмени доказателства, от които се установява видът и техническата изправност на системата за видеоконтрол, посредством която е установен фактът на управление на процесното МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор. Представен е и Протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, от който се установява мястото на контрол, както и посоката на движение на контролираните МПС.

В настоящия случай редът за ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя е нормативно установен в разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, според която, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. В тази норма е ясно изразена волята на законодателя нарушения от категорията на процесното – бездействие на собственик на превозно средство по изпълнение на задължението за сключване на задължителната застраховка "Гражданска отговорност" да се установяват с

техническо средство и съответно – да се санкционират с електронен фиш.

Задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по Раздел II, буква "А", т. 10. 1 от Приложение № 1 към КЗ е въведена с разпоредбата на чл. 461, т. 1 от КЗ. От своя страна, съгласно даденото в § 1, т. 33 от ДР на КЗ легално определение за понятието "автомобилист" – това е собственикът, ползвателят, държателят или водачът на моторно превозно средство, който във връзка с притежаването или използването му може да причини вреди на трети лица. Съгласно материалноправната разпоредба на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение. Нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, посочена като нарушена и съставляваща правна квалификация на административното противоправно деяние, е императивна, т. е. съдържа правила за поведение, които са задължителни. Неизпълнението на този законов императив е прогласено за административно противоправно деяние в нормата на чл. 638 от КЗ, като съобразно ал. 1, т. 2, на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1 (собственик на МПС), което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите се налага 2 000 лева имуществена санкция за юридическите лица.

В оспорения пред първата съдебна инстанция електронен фиш съвсем ясно и еднозначно е отразено, че административното наказание е наложено на юридическото лице – собственик на МПС, още повече – изрично се сочи, че се налага наказание имуществена санкция, което съгласно чл. 83, ал. 1 от ЗАНН може да бъде наложено само на юридическо лице, но не и на физическо такова. В случая няма съмнение кой е определеният субект на административнонаказателна отговорност – това е юридическото лице, собственик на процесния автомобил, за който не е бил сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите към датата на управлението му.

Ето защо настоящият съдебен състав се солидаризира с макар и пестеливо изложените мотиви на СРС, че с издаването на ЕФ за ангажиране отговорността на дружеството за извършеното административно нарушение чрез бездействие наказващият орган не е допуснал процесуални нарушения. Поради което намира за неоснователни възраженията на касатора в тази насока.

В касационната жалба се твърди още, че юридическото лице не може да бъде субект на административно нарушение „управление на МПС“, поради което счита, че при управление на МПС без ГО не може да му бъде наложена имуществена санкция чрез ЕФ. Настоящият съдебен състав не споделя и този довод. Както беше посочено, в случая се касае за особен ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на съответното лице за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, като предпоставка за прилагането му е установено управление на моторно превозно средство с АТСС. В този смисъл управлението на МПС не е елемент от фактическия състав на деянието, представляващо нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. От представения снимков материал безспорно се установява, че процесното МПС е било в движение и скоростта, с която се е движело, т. е. е било налице управление на същото. От формулировката на закона се налага извода, че нарушението, при което се налага санкция с електронен фиш е за собственик на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка

"Гражданска отговорност" на автомобилистите и заснемането с техническото средство е при управление на МПС. В конкретния случай превозното средство е било заснето в движение, т. е. при управление, което е предпоставка за налагане на санкция чрез облекчената процедура с електронен фиш.

По изложените съображения административният съд намира, че атакуваното решение на районния съд, с което е потвърден ЕФ, е правилно и законосъобразно и е постановено при липса на съществени нарушения на процесуалните правила. Подадената против него касационна жалба е неоснователна. Поради което проверяваният съдебен акт следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал. 4, във вр. с ал. 1 от ЗАНН основателно е искането на ответника по касационната жалба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 5, вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, чийто размер съдът определя на 80 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4397 от 17.11.2022 г. по АНД № 17735/2021 г. по описа на СРС,18с-в.

ОСЪЖДА "Имаджине" ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица][жилищен адрес] представлявано от управителя П. Р. Т., да заплати на СДВР сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.